

BŮH JE OHEŇ STRAVUJÍCÍ

(kázání, evangelický sbor Krnov, neděle 12.12.2021)

Čtení: Izajáš 40,1-11
Epištola Židům 12,12-29

Už třetí svíčka, už třetí neděle adventní. Advent je v plném proudu, dokonce i nekřesťané kolem nás to dobře vědí a pilně se chystají na Vánoce.

Zvláště instituce komerční se soustředí hlavně na Vánoce – to asi kvůli zvyku dávat dárky, na kterém můžou obchodníci velmi slušně vydělat☺. I ty koledy působí na lidi jako zvoneček na Pavlovovy psy – hned se víc hrneme do nakupování a utrácení☺

My samozřejmě víme, co je hlavní zvěstí Vánoc, a proto si je nenecháme zkazit komercí.

A taky si je nenecháme zkazit tím, že bychom přeskočili advent. Protože to, že Advent předchází Vánocím, má svůj význam.

Advent je čas očekávání.

Je to čas pozvedání hlav k nebesům.

Je to čas zaslíbení, čas povzbuzení a potěšení.

Ale taky je to čas příprav, posilování klesajících kolen a narovnávání pokřivených steziček.

Advent nám připomíná všechna zaslíbení, která můžeme najít v Bibli.

Jako třeba ta, která prorok Izajáš kázal před mnoha a mnoha lety:

„Potěšte můj lid“ říká Bůh, „protože čas jeho utrpení končí.“

„Bůh přichází s mocí, a přináší odměny, nakrmí své stádo jako dobrý pastýř, shromáždí svá jehňata a vede je svou mírností.“

To všechno jsou velmi povzbuzující výroky.

Bůh pečuje o svět, o lidi. A i když třeba nevidíme v budoucnosti mnoho naděje, nemusíme se vzdávat – protože On nám slibuje, že bude s námi a provede nás všemi těžkostmi života ke světlu a pokoji.

Taková je zvěst proroků, a taková je i zvěst evangelia.

Bůh miluje svět, který stvořil, a Bůh miluje lidi, do kterých vdechnul život.

Tyto sliby jsou určeny každému, kdo chce Boží lásku přijmout. Tato zaslíbení patří každému, kdo chce Boží požehnání dostat. Tato slova platí pro každého, kdo je připraven přijmout Boží pozvání.

Tyto sliby platí pro nás všechny.

Nezáleží na tom, kdo jsme, nezáleží na tom, co jsme kdy udělali nebo neudělali – jestliže chceme otevřít svá srdce Bohu a toužíme po tom, aby nám v nich Pán udělal pořádek, pak tato zaslíbení platí pro nás.

A tyto sliby jsou věčné, nehynoucí – na rozdíl od naší lidské pomíjivosti. Jsme jako stéblo trávy, které poryv větru může zlomit; zatímco Slovo Boží je pevné navěky.

To všechno je naprostá pravda.

Přečtený text epistolní ovšem (spolu s mnoha dalšími biblickými pasážemi) nám připomíná taky druhou stranu těchto milostivých zaslíbení.

Pisatel mluví o závazcích, které jdou spolu s těmito sliby.

Ukazuje, že jestliže přijímáme Boží lásku, nemůžeme zůstat stejní jako před tím. Boží láska proměňuje naše názory a životní postoje. Nemůžeme říkat, že následujeme Ježíše, a zároveň si dělat, co se nám zachce.

Epištola používá obrat ohně. Bůh je jako oheň.

Máte rádi oheň? Já docela hodně.

Plameny v kotli nebo krbu, které vyhřívají celý dům, nebo žhnoucí uhlíky grilující steak.

Jeden z důvodů, proč jsem vždycky rád jezdil na letní tábory, jsou táboráky – sedět kolem ohně, v kruhu přátel, pozorovat hořící polena, přemýšlet, povídat si, zpívat.

Takový je náš laskavý a milující Bůh – Bůh pomáhající a sloužící.

Ale oheň má ještě jinou tvář: oheň spalující, stravující, planoucí žárem, element nespoutaný, strašlivý a děsivý, živel, před kterým člověk má obrovský respekt. Něco, co člověk nemůže jen tak ovládnout a podmanit si, jev hodný obdivu a úcty.

A to je náš svatý a dokonalý Bůh, spravedlivý a vždy pravdivý, Bůh požadující od svých následovníků spravedlnost a Pravdu, Bůh neomezený a neovladatelný lidskými nástroji nebo lidským snažením.

My křesťané žijeme stále na ostří nože – na jedné straně dar Božího milosrdenství, které dostáváme zdarma, ale nemůžeme ho koupit nebo považovat za samozřejmost; a na druhé straně závazek toho přijatého daru, který nás spojuje s jeho Dárcem.

Epištola Židům nám vysvětluje, že existuje možnost zklamat Pána Boha a ztratit Jeho dar tím, že jej odmítneme.

Pisatel nás varuje před takovou lehkomyšlností.

A to je druhá část adventní výzvy:

Připravte se. Usilujte vši svou silou o život svatosti, služby a nesobeckosti. Bojujte za Pravdu a smilování, a za smíření s lidmi i s Bohem. Narovnávejte své stezky podle Božích přikázání a nechte své světlo prozářit temnotu.

Samozřejmě nikdo z nás není dokonalý a bezchybný. Potřebujeme odpuštění.

Ale je důležité nevzdávat ten závod, běžet a bojovat dobrý boj víry, boj za Pravdu a Spravedlnost.

A tak přijměme toto adventní napomenutí a následujme Ježíše v milosrdenství a svatosti.

Pane Ježíši, prosíme pomoz nám žít životem hodným Tebe. Pomoz nám zasvětit své životy věrné službě Tobě. Nauč nás využívat svůj čas, své znalosti, sílu i majetek ve službě Tobě a našim bližním. Dej, ať naše životy jsou světlem a solí tohoto světa, použij si nás k rozšíření Tvého Království i k lidem, kteří se s Ním ještě nesečkali. Ať je, Pane, svět kolem nás přetvářen ke Tvé radosti.

AMEN